

Simon Kangas Larsens prædiken 15. søndag efter trinitatis

Taler

Simon Kangas Larsen
Sognepræst

Dato

13. september 2026

Sted

Langenæskirken, Aarhus

Omstændigheder

Prædiken kan ses i programmet 'Gudstjenesten' på DR1:
> Gudstjenesten: Helle Hein - De mennesker vi møder

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 10, vers 38-42

Salmer

808: Fra vest står blæsten
DDS 41: Lille Guds barn, hvad skader dig?
DDS 69: Du fødtes på jord
DDS 696: Kærlighed er lysets kilde

- 1 Du bliver formet af de mennesker, du har mødt – og vil møde – i dit liv.

Oplagt familie og venner.

- 5 Men også andre mennesker gennem skole, arbejde, foreninger og fællesskaber.

Prøv at tænke tilbage på et menneske, der har været formativt for dig!

- 10 Et menneske, som kom udefra, så dig som den, du var, og inspirerede dig til afgørende valg i dit liv, så du er blevet den, du er.

En lærer i skolen, der forstod dine interesser, en chef på arbejdet, der gav dig nye muligheder, en kollega, en træner, der så dine talenter, en FDF - eller spejderleder, måske en præst

- 15 – et menneske på det rette tidspunkt og sted.

Listen på hvem det er, er lang – og svaret er jo lige så forskelligt som de mennesker, vi er samlet i dag til gudstjeneste.

- 20 Hvis den fornemme, etiopiske hofmand, som vi mødte i vores gudstjenestes

første læsning, skulle svare på det spørgsmål, vil han sige: Fillip!

- 25 Filip, som af Ånden bliver ført hen til hofmanden, der sidder og tumler med de helt store spørgsmål. Han sidder i sin vogn, på vej hjem fra Jerusalem efter en pilgrimsrejse, og læser i Bibelen og søger svar.

Filip spørger ham, om han forstår, hvad han læser?

30

“Nej, svarer han! Hvordan skal jeg forstå det, når jeg ikke bliver vejledt? Vejled mig! Hjælp mig til at forstå!”

- Og det gør Fillip. Han åbner teksten, hofmanden læser og fortæller ham om
35 Jesus! Jesus som den, der tilgiver vores synder, rummer vores smerte, dør vores død og genopstår til nyt liv for os – i kærlighed til os.

Hofmanden lytter med hjernen – og tror med hjertet.

- 40 Og da de kommer forbi noget vand, ønsker han at blive døbt I tro på Kristus!

Et andet eksempel på et formativt møde mellem mennesker, møder vi i dagens anden tekst: Beretningen om Martha og Maria – og Jesus, der besøger sine gode venner.

45

Her sidder Maria ved Jesu fødder og lytter, taler – og lader sig vejlede af Jesus.

- 50 Hvis Maria skulle svare på det indledende spørgsmål om et menneske, der har gjort en afgørende forskel i hendes liv, ville hun helt forventeligt svare: Jesus!

- Og det er derfor hun sidder, hvor hun gør: Ved hans fødder og lytter. Ved hans fødder og lade sig vejlede. For hun ved godt, at timerne er talte til han ikke er
55 mere.

Men hvad med Martha? Hvad vil hun svare på det spørgsmål?

På samme måde som Maria – hun vil svare Jesus!

60

Det er jeg sikker på!

65 Men hendes hengivenhed – hendes taknemmelighed – viser hun på en anden måde.

Ikke ved at sidde og lytte og lade sig vejlede. Men ved at tjene. Ved at gøre noget og tage fat – ved at handle.

70 Martha er ofte blevet sat i et lidt dårligt lys i forhold til Maria, fordi Jesus irettesætter hende som han gør.

»Martha, Martha! Du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting, siger Jesus og fortsætter:

75 »Men ét er fornødent. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tages fra hende.«

80 Ja. Martha er urolig for mange ting – og gør sig mange bekymringer... for hun ved også, hvad der er på spil. Og det er hendes måde at være i verden på.

Jesus siger, Maria har valgt den gode del.

Og Martha bekymrer sig.

85 Skal vi så forstå det sådan, at det at bekymre sig er den dårlige del. Er forket?

Nej!

90 At bekymre sig om nogen og noget betyder, at man tager ansvar. At bekymre sig betyder at man holder af – holder om – holder ud... elsker.

Og det ved Jesus godt! Det er sådan, han gerne vil, at vi skal være i verden.

95 Bekymre os om vores næste – bekymre os for den verden, vi er sat i og er en del af.

Derfor skal vi ikke modstille bekymring og ubekymrethed som et enten-eller.

Det er ikke hinandens modsætninger.

Det Jesus mener er, at vi kan være både bekymrede – og ubekymrede.

105 Og begge dele kan lade sig gøre, fordi de beskriver to forskellige måder at være i verden på.

Det er ligesom et bord, der ikke både kan være rundt og firkantet. Det er umuligt.

110

MEN et bord kan godt både være rundt og rødt. Det er muligt.

Man kan også sige, at bekymring og ubekymretheden er på to forskellige planer.

115 Ubekymretheden ligger på et dybere plan og er mere fundamental end bekymringen.

Ubekymrethed er ikke noget, vi bare kan bestemme os for at være. Det vil nemlig betyde, at vi opfordres til at bekymre os om at være ubekymret.

120

Ubekymrethed er noget, vi kan være, opleve, når vi møder verden i tro, i tillid, og når vi gribes af en vished om dybest set at være i trygge hænder.

125 Hænder med en magt, der i sidste ende vil os det godt og ikke er ligeglad med det, der bekymrer os.

For vi bekymrer os jo: Er bange for den ukendte fremtid.

Bekymre os for de mennesker, vi holder af:

130

Den forældre, der er syg,

Ægtefællen eller kæresten, der er ramt af stress,

135 vennen der ikke kan få økonomien til at hænge sammen,

barnet, der ikke trives,

140 Den unge der skal vælge sin livsbane.

Den afhængige, der er slave af sin afhængighed.

Listen er lang! Hvordan skal det hele gå?

145

Sådan er det at være menneske! Vi vil gerne have styr på det hele – men det er ikke det hele, vi kan have styr på.

Og derfor kan vi leve vores liv i troen på en, der bærer med.

150 En, der har magt til at rumme vores begymringer.

Og her kan den egyptiske hofmand tjene til eksempel for os: Han åbner sit hjerte og lytter med tillidsfulde øre til troens sprog.

155 Lad os åbne vore hjerter, som den egyptiske hofmand, og lad os hvile i at vi som døpte er båret af den stærkeste kærlighedsmagt – så vi kan, som ham, bekende:
»Jeg tror, at Jesus Kristus er Guds søn.«

160 I dag kommer Jesus til os og minder os om, hvordan det er OK, at vi bekymrer os for andre mennesker – som Martha!

Men han siger også, hvorfor vi kan leve vores liv i hans navn. At vi kan vælge den gode del: kærlighed til tro og til håb – som Maria.

165 Amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

170 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

15. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

175 <https://www.dansketaler.dk/tale/simon-kangas-larsens-praediken-15-sondag-efter-trinitatis>